

Főtitkári beszámoló

Dr. Hámor Géza

Tisztelt közgyűlés!

1980-ban, ill. 1981-ben elhunytak BARNABÁS Kálmán, KOVÁCS Zoltán, SOMODI ZSUZSANNA, VIRÁGH Miklós tagtársaink és Marian KSIASKIEWICZ, LENGYEL Endre, SZALAI Tibor, Társulatunk tiszteleti tagjai. Halálukkal az elmúlt 3 esztendő során 26 kollégánktól, barátunktól vettünk búcsút örökre. Kérem, hogy emlékünek tisztelegjünk egyperces néma felállással.

Tisztelt közgyűlés!

Engedjek meg, hogy a trienniumról szóló beszámolómat a múlt értékeinek, szakmánk kiemelkedő személyiségeinek megbecsülését célzó tevékenységünk bemutatásával kezdjem. Az elmúlt 3 év során emléktáblát avattunk BACSÁK György és id. NOSZKY Jenő tagtársaink és munkásságuk emlékére — fonyódi, illetve sashalmi házukon. Illó módon megemlékeztünk a Tudománytörténeti Szakosztály szervezésében többek között TELEGDY RÓTH Lajos, ZSIGMONDI Vilmos, ROZLOZSNIK Pál, SZENTPÉTERI Zsigmond, TOKODI László munkásságáról. Kiemelkedő tudománytörténeti rendezvényünk volt az azóta már a Földtani Közöny hasábjain megjelent, a hazai nyersanyagok kutatásának történetét bemutató, a mához legaktuálisabb kérdésekben szóló — néhol máig iránytmutató tényeket felsorakoztató ankét.

Ha egy mondatban kívánnám jellemezni társulatunk 3 éves tevékenységét, úgy kellene fogalmaznom, hogy ott voltunk e három év minden eredményénél és problémájánál, kivettük részünket e nem könnyű időszak napi életének ezernyi apró feladatából és sorsfordulóhoz közeli nagyságrendű történéseiből.

Alapvetően és minden eddiginél konkrétabban, célratörőbben jelölték ki tevékenységünk fő irányait a XII. pártkongresszus határozatai és a különböző kormányhatározatok a hazai nyersanyagkutatások intenzifikálása terén. Alapvetően rendezték szaktudományunk és szakmánk megítélését, helyét és szerepét a Tudománypolitikai Bizottságnak az „Ország természeti erőforrásainak átfogó tudományos vizsgálata” c. országos kutatási főirányra és a hazai kutatóbázis helyzetére vonatkozó határozatai.

Nem kívánok elébevégni az V. ötéves terv következő hónapban sorrakerülő szakmai, gazdaságpolitikai értékelésének, de szükségesnek tartom kijelenteni: a tervidőszak kimagasló eredményessége — melyből csak azt az egyetlen tény emelném ki, hogy ásványvagyon-készleteink a növekvő termelés ellenére sem csökkentek — alapvetően szaktársadalmunk osztatlan egésze átlagon felüli munkájának, szakértelmének, elkötelezett feladatvállalásának köszönhető, s így társulatunk joggal érezheti ezeket az eredményeket sajátjának.

Úgy vélem, a nem könnyű idők által kiváltott, felfokozott aktivitás a legpozitívabb eleme e három év társulati életének. Nem kis örömünkre szolgál, hogy a társulattól indult, vagy itt hangot kapott kezdeményezések megfelelő csatornába terelődve, konkrét formában szolgálták jövőnket. Naponta tapasztalhatjuk, hogy sikerült az országos célkitűzések szakmai, társadalmi hátterét megerősíteni.

Az V. ötéves terv értékelése, a VI. ötéves terv célkitűzéseinek, programjainak és feladatainak meghatározása a Társulatban napjaink demokratizmusa; elég ha a múlt évben lebonyolított regionális terv-ankétokra, vagy a földtani kutatás VI. ötéves tervezetének napjainkban zajló megvitatására utalok.

Megnyugtató számunkra, hogy a részünkről felvetett problémák megjelennek a MTE SZ, sőt egyre gyakrabban felsőbb szintek fórumain is (pl. a MTE SZ 5 kiemelt programjának egyike az energiagazdálkodás; Tóth János főtitkár et. interpellációja a műszaki értelmiség káderutánpótlási, dotációs gondjaival kapcsolatban; a felsőoktatási képzés és továbbképzés kérdései, a technikusképzés revíziója stb.).

Amely kérdések felsőbb szintre viteléhez még nincs elég erőnk, ott megpróbálunk a magunk erejére támaszkodni. Visszaulva az elmúlt évi közgyűlés főtitkári beszámolójában jelzett anomáliákra, örömmel jelenthetem első eredményként, hogy figyelemfelkeltő jelzéseink jelentős visszhangra találtak társulat kívüli és társulaton belüli körökben egyaránt.

Jó értelmű fejlődés indult meg, ill. gyorsult fel a hazai ásványi nyersanyagok gazdasági értékelése, sokoldalú hasznosítása terén; választmányunk elhatározta Etikai Bizottság létesítését és a későbbiekben Etikai Kódex kiadását; az MTA illetékes bizottsága és állami főhatóságunk ismételten napirendre tűzte a geológusképzés kérdéseit; a felsőoktatási reform végrehajtása és — egyetemi tanszékeink helyzete tükrében; több helyről hivatalos állásfoglalásunkat, ill. képviselőinket kérték. Utoljára említem, de elsőként kellett volna: e megjegyzéseink jelentősen hozzájárultak tagságunk egységének, egységes szemléleti módjának kialakításához, növelték felelősségérzetünket, és már kimondásuk pillanatában, éppen a nyílt problémafelvetés következményeképpen eszökentették az anomáliák mértékét, gyöngítették a ködöstől, ismeretlentől való félelem hatását.

Ha nem minden kérdés oldódott is meg, és az eredményként említettek között látszateredmények is vannak, ezek az eredmények minden olyan alkalomkor lemérhetőek, mikor illetékes szervek előtt, hozzáértők körében merülnek fel e kérdések, és alkalmunk nyílik szaktársadalmunk megfelelő képviselőire (példaként az elmúlt évi regionális terv-ankétokat említem meg).

Tisztelt közgyűlés!

Háromévi munkánkat a megelőző időszakban kialakított és megalapozott tervszerűség jellemezte. Az 1978. évi Délkelet-Tiszántúli, az 1979. évi Mecseki liász vándorgyűlésünk és az 1980. évi 5 db vándorgyűlésszámába menő Regionális Tervünkünk lezárt egy több ciklusra kiterjedő programot, amely hazai ásványi nyersanyagaink helyzetét, földtani kutatási lehetőségeinket és feladatainkat, a földtani erőforrások sokoldalú hasznosításának lehetőségeit volt hivatott felmérni. Az új társulati ciklus előtt áll az a feladat, hogy a természeti erőforrások kutatásának, távlati lehetőségeinek, prognózisának nagyívű programját kialakítsa, ill. ahhoz a társulat sajátos lehetőségeivel csatlakozzék.

Erre lehetőséget alapvetően jelenlegi nyersanyagellátottsági helyzetünk ad. A ciklusok töretlenségének biztosítéka az elnökség azon önkritikus beismerése (vagy felismerése), hogy múlt évre tervezett Prognózis-Ankéntunkat a feladatok torlódása miatt létrehozni nem tudtuk, így ezzel kezdhjük munkánkat.

Áttérnék tevékenységünk értékelésére. Tablón mutatjuk be az előadás összetétel-változását nyersanyagokra vetítve. Bár magam sem hiszek a statisztikai adatok és a számok mindenhatóságában, de mivel azok jogos büszkeségre adnak okot, megpróbálom segítségükkel érzékelhetőbbé tenni hároméves munkánkat. Előbb a tényeket: (szíveskedjenek a közreadott táblázatot figyelemmel kísérni!)

Taglétszámunk tárgyidőszakban 146 fővel növekedett (7,5%), a rendezvényeinken résztvettek száma ugyanakkor 2539 fővel (26%-kal) emelkedett összesen 12 323 fő volt. Javult az egyes rendezvények látogatottsága 13 fővel (40%) és az egy előadásra jutó hallgatók száma 3 fővel (22%).

A számok három dolgot bizonyítanak:

- Utazással egybekötött (területi szervezet által rendezett) rendezvény esetében célszerű több (6–8) előadást szervezni egy-egy alkalomra.
- Közérdeklődésre számot tartó általános szakmai információt nyújtó előadások (Budapesten) önmagunkban is biztosítják a legmagasabb hallgatói létszámot, mely a központi nagyrendezvényeknél is magasabb (ha egy előadásra vetítjük a hallgatói létszámot 20 fő, utóbbi 18-al szemben) lásd Általános Földtani Szakosztály adatát.
- Van társadalmi igény a szórakoztató, társadalmi érintkezésre, találkozóira is módot nyújtó rendezvényekre: kiállításokra, munkahelylátogatásokra, tanulmányutakra. Figyelemre méltó, hogy a lényegesen változott anyagi lehetőségek ellenére utóbbiak száma teljesen azonos az előző 3 évvel: ez egyéni anyagi áldozatvállalást is jelent bizonyos mértékig.

Az előadások tartásával, eredményeink szakmai közvélemény előbbi bemutatásával, sajnos nem lehetünk elégedettek: a számok ugyan azt sugallják, hogy egy triennium alatt legalább egyszer minden előadóképes tagtársunk szerepel fórumainkon; ha azonban ismerjük az előadói névsorokat, tudjuk, hogy szélső esetben egy-egy tagtársunk három év alatt 7–9 előadást is produkál, a 3–4 előadás megszokott; – így túl nagynek tűnik a passzivitás. Ez azonban már csak azért sem indokolt, mert ismerjük a legváltozatosabb munkahelyeken dolgozó kollégáink, köztük szép számban fiatalok nagyon értékes eredményeit, vagy részleteredményeit, melyek joggal igényt tarthatnának nyilvános bemutatásra. Minden társulati tagunknak, de különösen vezető beosztásban levő, vagy idősebb kollégáinknak tegyük kötelességévé a szolid erőszak alkalmazását pályakezdők vagy közlési gátlásban szenvedők tapintatos meggyőzésére, bátorítására, közös érdekünk felismerésére.

Itt térnék ki Ifjúsági Bizottságunk munkájának elismerésére, melyet az ifjúság körében, különösen a geológiai szakközépiskola és a geológus szakkör diákjai között végeztek. Ahol működött ifjúsági titkár, ott az egyetemi hallgatók körében is van eredménye e tevékenységnek (pl. az északmagyarországi területi szervezetenél). Úgy érezzük azonban, lehetőségeink és kimerítetlen tartalékaink vannak az egyetemeken és a fiatal pályakezdők körében. Elnökségünk ezért is támogatta az alapszabálymódosítás azon részét, mely ifjúsági titkár beállítását szorgalmazza.

Nem céлом, és nem feladatom, hogy területi szervezeteink és tematikus szakosztályaink munkáját minősítsem – annál inkább sem, mivel a háromévi

együttműködés során alkalmunk nyílt meggyőződni, hogy szervezeteink — térben és időben változó intenzitással ugyan — de magas felelősségtudattal, gyakran erőn túli lelkesedéssel és szakmánk iránti feltétlen odaadással végezték feladataikat. Engedjék meg, hogy ezúton is megköszönjem az elnökség nevében áldozatos munkájukat, azokét is akik nem vállaltak további vezetői munkát, azokét is akikre a tagság bizalma újabb — bár bizonyára önként és szívesen vállalt — terheket rőtt.

A triennium során a legeredményesebb munkát (ma már mondhatjuk hagyományosan) a Déldunántúli Területi Szervezet végezte TÓKA Jenő elnök és KOVÁCS Endre titkár irányításával. Legjobb eredményt érték el a mozgósított összlétszám, a fajlagos részvétel, a rendezvények száma tekintetében. Óriási fejlődést felmutatva, egyenértékűen kiváló munkát végzett Közép- és Északdunántúli Területi Szervezetünk SZANTNER Ferenc elnök és KNAUER József titkár vezetése mellett; a mozgósított összlétszámában csak 8 fővel maradtak el (ami 3 évre vetítve véletlenszerűnek tekinthető) és bár kevesebb rendezvényen, de 54-el több előadást szerveztek, átlagosan 8 fővel magasabb volt rendezvényeik látogatottsága mint déli szomszédaié. Pécsi kollégáink javára az szól még, hogy hatszor olyan gyakran rendeztek társegyesületekkel közös rendezvényeket mint Veszprémben, ahol viszont a rendszeres beszámolóülések adják a társulati élet erősségét. A közös rendezések ténye önmagában is bizonyítja, az országos átlag e téren kimutatott 77%-os növekedése pedig mégjobban aláhúzza, hogy társulatunk kapcsolatkeresése jó úton halad, tisztességes és egyenlő feltételek mellett bármikor hajlandók vagyunk tudományunkat integrálni a jobb eredmények érdekében (visszaulok 1980. évi közgyűlési beszámolómban felvetett anomáliák egyikére).

Az Északmagyarországi Területi Szervezet munkája némiképp visszaesett: kiemelkedő érdemük azonban, hogy a legeredményesebb tagfelvételi munkát, 68 fő, döntően szakos egyetemi hallgatót szerveztek társulatunk tagjai sorába. Ha az egyébként is kitartó munkát, az ifjúsággal való különös törődést (példárá az „Ifjúsági nap” ahol az első „szűzbeszéd” elhangzanak, vagy az idei Ifjúsági Díj odaítélése) is figyelembe vesszük, külön is köszönetünket kell kifejeznünk közös jövőnk alapozása érdekében kifejtett tevékenységükért a szervezet vezetőinek.

A tematikus szakosztályok közül, fejlődését tekintve az Ásványtani-Geokémiai, az Őslénytán-Rétegtani Szakosztályt és a Szénkőzettani Munkabizottság munkáját emelném ki, a megújulás és új utak keresése feletti örömmel. Bár statisztikai adatai nem a legjobbak, fel szeretném hívni a figyelmet a Mérnökgeológiai Szakosztály jól átgondolt, módszeresen végrehajtott anket-programjára: a várostérképezési anketok után a bányabeli mérnökgeológiai problémákra, majd az „in situ” mérnökgeológiai vizsgálatok fontosságára hívták fel a figyelmet, és ők is példásan gyakorolták a társegyesületi együttes rendezési módszereit.

Sajnálatosan úgyszólván megszűnt a matematikai szakcsoport működése, továbbra sem talált magára Gazdaságföldtani Szakosztályunk. Ez annál inkább ellentmondásnak tűnik, mert több területi szervezet és szakosztály tűzött napirendre szakterületükbe vágó kérdéseket (műrevalóság, költséghatár, finanszírozás stb.) és e területen valóban tág tere nyílnék közgazdasági, társadalomtudományi szakegyesületekkel való kapcsolatfelvételnek. Munkájukhoz szükségesnek látszik erősebb központi támogatás, programként ajánlom és javasolom szakmánk egyik legégetőbb kérdését: az ásványvagyon értékelést, a szá-

mítógépi földtani kiértékelések rendszerét, és hozzáértők által kialakított egyéb kérdések tudományos és gyakorlati megalapozását, vitáját napirendre tűzni.

A beszámolómban nem említett és időhiány miatt természetszerűleg nem is említhetett területi szervezetek, szakosztályok megszokott színvonalon, nem kevésbé eredményesen végezték munkájukat mint eddig. Sokirányú és eredményes munkájukat akkor is elismerjük, ha 20 éve végzik, mint az Agyag-ásványtani Szakosztály és akkor is ha csak az első 3 év próbáját állták ki sikerrel mint a Budapesti Területi Szervezet.

Engedjék meg, hogy néhány, a statisztikán túlmutató, általánosítható és a jövőben remélhetőleg társulati életünkben hasznosítható eredményre is felhívjam a közgyűlés figyelmét:

1. Örvendetes módon nő a vitaszellem, a hozzászólások száma (ezt egzakt módon bizonyították a budapesti területi szervezet és az Őslénytani-Rétegtani Szakosztály kiértékelte beszámolóit, az a tény, hogy az athéni, a párizsi kongresszusok anyagát teljes terjedelmükben a társulat nyilvánossága előtt vitattuk meg; Egyidejűleg megnőtt a társszerzős előadások száma: ez már eleve a szerzők közötti megvitátást, a szélesebb alapozottságot vagy látókört tetelzi fel.

2. Szakszerűbben, szelektívebben nyúlunk feladatainkhoz; ezen belül különösen figyelemre méltó a módszertani témák előtérbe kerülése nemcsak a tematikus szakosztályokban, ahol ez szűkebb sávon természetes de a földtan általános, nagy kérdései terén is: a prognózis-módszerek (egyelőre főleg csak építőanyagok terén) a nyersanyagkutató módszerek, a bányageológiai, a bányászati-mérnökgeológiai, anyagvizsgáló, a geokémiai, a gazdasági értékelési, a speciális őslénytani (diatoma) módszerek, a fúrás technológia, egyaránt önálló rendezvényeket kaptak ezen igény kielégítésére.

3. Kialakultak optimális tevékenységi formáink: az ankétok hatékonysága, eredményessége kiemelkedő, nem csorbítva a hagyományos előadóületektől, a tanulmányutakon át, a kerekasztalbeszélésekig terjedő összes szervezési forma létjogosultságát sem.

4. Változatlan az igény az időről időre ismétlődő, nagyrendezvények értékelő egész régiót vizsgáló és lehetőleg helyszínen is bemutató szervezésére.

5. Offenzív egyesületi stratégiánk kezd kialakulni: a 48 közös társegyesületi rendezvény lényege nem a statisztika, támogatás keresés, esetleg segítségkérés (bár az is) hanem igényeink, gondolataink, eredményeink eljuttatása a határterületekre, vagy a társtudományok területére, az együttgondolkodás kikényszerítése és szerencsés esetben mellérendelt helyzetű döntés és cselekvés kialakítása.

Tavalyi ötéves terv-ankétjaink bizonyították: közelebb kell kerülnünk az érdemi gazdaságpolitikához, a vállalati és megyei irányítás szintjén kell jól felmérnünk a földtani kutatás iránt támasztott igényeket, és eredményeink hasznosításáról is adott területen kell gondoskodnunk. Szakmánk jellege, szervezettségünk foka és kiváló szakembergárdánk ezt lehetővé és szükségessé teszi.

Offenzív politikánkat külföldi viszonylatokra is igyekszünk kiterjeszteni. Jelenleg a társulat vagy szervezetei 7 nemzetközi szervnek tagja; már kezdeti szervezett fellépéseink is eredményeket hoztak nemzetközi viszonylatban (Párizsi Kongresszus).

Az elmúlt 3 év során előadókink 68 ország regionális földtanáról, ásványi nyersanyagairól, a fontosabb nemzetközi rendezvények úgyszólván mind-

egyikéről szolgáltatott tagtársainknak értékes információkat. A megelőző 3–4 külföldi előadó helyett 34 előadó adta át nekünk tudása legjavát és három rendezvényünk nemzetközi részvétellel és színvonalon zajlott (kaolin szimpózium, mérnökgeológiai térképezési ankét, diatoma szimpózium).

Közeljövő nemzetközi rangú feladataink (KBGA Kongresszus, 82-es INHIGEO Konferencia, 84-es világkongresszus, 85-ös Neogén Kongresszus) megteremtették a továbbélés alapjait, ezzel Társulatunk teljes tagságának élni joga és kötelessége.

Ugyanezt az offenzív állapotot bizonyítja:

- „Hagyományos” társegyesületeinken (OMBKE, MHT, MGE) kívül jelentős előrelépés történt új egyesületekkel való együttműködés terén: Magyar Kémikusok Egyesülete, Magyar Agrártudományi Egyesület Talajtani Társasága, Szervezési és Vezetéstudományi Társulat, Magyar Közgazdasági Társaság, Energiagazdálkodási Tudományos Egyesület stb. irányába.
- Ugrásszerűen megnőtt a Magyar Tudományos Akadémia különböző területi vagy szaktudományi bizottságaival szervezett közös akcióink száma (12 alkalomra).
- A nehézségek ellenére sem csökkent szocialista országokba utaztatott tagtársaink száma (33 helyett 34 fő), és nem csökkent csak megváltozott Ny-i relációjú útjaink struktúrája: a megelőző 10 főhöz képest 29 főt utaztattunk, bár utóbbi számban a párizsi kongresszus turista-delegációja is bennfoglaltatik. Itt említem meg, hogy az 1975-ben megkezdett valutaszerező akciókat a beszámolási időszak alatt folytattuk: a libiai egyetemi hallgatók részére szervezett tanulmányi kirándulás és a Diatoma-kongresszus jelentős valutabevételt jelentett Társulatunknak.

Tevékenységünk ismertetése nem lenne teljes kiadási munkánk és pénzügyi helyzetünk bemutatása nélkül.

Közlönyünk átfutási ideje a beszámolási időszak alatt meggyorsult. Kiemelkedő eredménynek tartjuk a Bányaföldtani Ankét, a „Nyersanyagutak története” c. ankét anyagának megjelentetését az ütemesen érkező többi füzetek mellett. Az új Regiszter Kötet hiányt pótol és már nyomdai szerkesztése folyik. Mindezekért fogadjja a közgyűlés hálás köszönetét MEISEL JÁNOSNÉ szerkesztőnk.

Tárgyidőszakban folytattuk szakosztályi füzetek kiadását: 15 füzet jelent meg (Ált. Földtan 3, Mérnökgeológia 6, Őslénytan – Rétegtan 4, Tudománytörténeti Sz. O. 2 füzet). A szakosztályi kiadványokat igyekszünk fenntartani: szakmai színvonaluk, bevezettségük általában igényli ezt. A közelmúltban végrehajtott revízió azonban felhívta a figyelmet ezek takarékosabb technikai szerkesztésére, terjedelmének behatárolására és tudatosabb kiadási politika szükségességére.

Társulatunk pénzügyi helyzete sajnos nem a legvígasztalóbb. Nehézségeinket a kiadási és postaköltségek rohamos emelkedése; a jogi tagdíj erős csökkenése (28 000 Ft jelenleg) okozza. Bár tagdíjbevételeink közel duplájára nőttek (jelenleg 128 000 Ft) és megbízásos munkákkal igyekszünk anyagi hiányainkat pótolni, a változatlan, ill. csökkenő (jelenleg 388 000 Ft) állami támogatás mellett (vagy ellenére) nehézségeink növekvőek. A helyzet javítására elsősorban a jogi tagdíj revíziója látszik járható útnak. Itt köszönöm meg mindannyiunk nevében FORBÁTH LÁSZLÓNÉ szervező-titkár munkáját, aki töretlen lendülettel és szakszerűen szervezi Társulatunk életét.

Tisztelt közgyűlés!

Befejezésül engedjék meg, hogy bemutassam, a leköszönő elnökség hogyan látja társulatunk előtt álló feladatainkat.

Közhelyszerűen hangzik, de nem mondhatunk le szaktudományunk állandó és töretlen fejlesztéséről és továbbfejlesztéséről. Ennek legfontosabb eszköze az ország földtani ismeretességének állandó emelése, akár elemi építőkövek szintjén, akár az átfogó szintézisek területén.

Legnehezebb helyzetben lévén, az utánpótlás nevelését, a feladatok átadását emelném ki következő helyen. A társulat közössége a legalkalmasabb, hogy megkönnyítse a fiatalok beilleszkedését, meggyorsítsa bevonásukat az érdemi munkába.

Előttünk áll a VI. ötéves terv végleges kialakítása, kutatási programjainak végrehajtása. Ezen közben kell teljesítenünk az ország természeti erőforrásainak maradéktalan feltárását, új koncepciók, új földtani modellek kialakítását ismeretlen területek ismeretlen mélységeiben.

A MFT 1978. márc. 1.—1981. márc. 1. közötti működésének statisztikai adatai

	Meg- híró-t kap	Összlét- szám a rendez- vénye- ken	Rész- vételi mutató (rész- vevők) taglét- szám)	Összes		Tanul- mányi kírán- dulás	Átlagos rendez- vényi rész- vétel (fő)	Elő- adáson- kénti át- lag (fő)	Más egyesü- letekkel közös rendez- vény	Más sz akosz- tályok- kal közös rendez- vény
				rendez- vény	előadás					
Központi rendezvények	1657	2 010	1,2	32	114	3	63	18	5	—
Déalföldi Területi Szervezet	98	849	8,6	25	51	2	34	17	2	—
Dunántúli Területi Szervezet	128	1 306	10,2	32	87	3	41	15	11	—
Közép- és Északdunántúli Ter. Szerv.	176	1 298	7,3	23	141	1	48	9	2	1
Északmagyarországi Területi Szervezet	192	938	4,8	27	92	2	35	10	2	—
Budapesti Területi Szervezet	770	800	1,0	19	71	2	42	11	1	4
Anyagásványtani Szakosztály	326	622	1,9	28	53	—	22	12	5	1
Általános Földtani Szakosztály	840	866	1,0	28	43	3	31	20	1	3
Ásványtani—Geokémiai Szakosztály	460	662	1,4	26	64	—	25	10	2	4
Mérnökökológiai Szakosztály	520	715	1,3	21	81	3	30	9	11	—
Ősliánytani—Rétegtani Szakosztály	510	928	1,8	22	72	2	42	13	1	2
Gazdaságföldtani Szakosztály	1657	295	0,1	10	19	—	29	15	2	—
Tudománytörténeti Szakosztály	1657	286	0,1	13	32	—	22	9	—	1
Ásványgyűjtők Klubja	340	580	1,7	3	8	8	193	72	1	—
Szénkőzetani Munkabizottság	61	173	2,8	12	18	—	14	10	2	—
Összesen:		12 323	7,4	321 db	946 db	29	45 fő	16 fő	48 alk.	16 alk.
Előző 3 év összesen:		9 784		330 db	943 db	29	32	13	27	24
Növekedés %-ban:	26%			~	~	=	40%	22%	77%	—50%

Fokozottan kell építenünk a nemzetközi tapasztalatokra, munkamegosztásra és eleget kell tennünk néhány nagy nemzetközi rendezvény magas követelményeinek.

Ha csak e néhány súlyponti feladatot tekintjük, úgy érezzük ez is megnyugtató zálogul szolgálhat további évtizedek eredményes társulati munkájának.

E gondolatok jegyében tisztelettel kérem a közgyűléstől jelen főtitkári beszámoló elfogadását, a leköszönő elnökség munkájának jóindulatú értékelését. E formalitáson túl, kérem fogadják személyes köszönetemet azért, hogy bizalmukból életem legszebb éveit társulatunk titkári, főtitkári tisztségviselőjeként közös munkánkkal tölthettem.